

Πανήγυρις της αγίας Οικογενείας των Παλαμάδων 2013 στην Ι.Μ. Παναγίας Δοβρά (Φωτο)

[/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Ορθόδοξη πίστη](#)

Σαββατοκύριακο 16 και 17 Νοεμβρίου πανηγυρίστηκε στον ιερό ναό αγίου Λουκά Συμφερουπόλεως της ιεράς μονής Παναγίας Δοβρά στη Βέροια η μνήμη της αγίας Οικογενείας των Παλαμάδων, που εορτάζεται κάθε χρόνο την πρώτη Κυριακή μετά την εορτή του αγίου Γρηγορίου του Παλαμά.

Στον πανηγυρικό εσπερινό χοροστάτησε και κήρυξε το θείο λόγο ο σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος προεξείρχε και της αρχιερατικής θείας Λειτουργίας την Κυριακή το πρωί. Το θείο λόγο κατά τη θεία Λειτουργία κήρυξε ο αιδεσιμολογιώτατος πρωτοπρεσβύτερος π. Νικόλαος Λουδοβίκος, καθηγητής της ΑΕΑΘ.

Η ομιλία του σεβασμιωτάτου στον εσπερινό της εορτής:

«Κυριακή μετά την εορτη του αγίου Γρηγορίου του Παλαμά και η Ιερά Μητροπολή μας τιμά και πανηγυρίζει τη μνημ της αγίας οικογενείας του, των γονέων και των αδελφών του, οι οποίοι με την ευσέβεια και τους ασκητικούς τους αγώνες ανήλθαν την ουρανοδρόμο κλίμακα και εφθασαν στην αγιότητα.

Αγιασθησαν όντως οι εορταζόμενοι άγιοι, Κωνσταντίνος και Καλλονή, Θεοδόσιος και Μακάριος, Επίχαρις και Θεοδότη, δια της Χαριτος του αγίου Πνευματος, και αγίασαν την πόλη μας και την περιοχή μας με την παρουσία τους και τη μοναχική και οσιακή βιοτη τους.

Η ευγνωμοσύνη μας για τη μεγάλη δωρεά της παρουσίας τους στη Βέροια εκφράζεται με την τιμή που τους αποδίδουμε, πανηγυρίζοντας την ιερά μνήμη τους την πρωτη Κυριακή μετά την εορτή του αγίου Γρηγορίου, του πιο επιφανούς και λαμπρου τεκνου αυτής της αγίας οικογενείας, ο οποίος αναδείχθηκε μεγας γιατι δεν έζησε μονο σύμφωνα με τις εντολές του Θεού, αλλά και δίδαξε και ομολόγησε και υπερασπίσθηκε την αποκεκαλυμμενη αλήθεια της Ορθοδόξου πίστεως και υπέμεινε δοκιμασίες και διωγμους πολλούς χαριν αυτής.

Και μπορεί βεβαίως ο άγιος Γρηγόριος να διακρίθηκε ιδιαίτερος για τους υπέρ της Εκκλησίας αγώνες του, για τα θεολογικά συγγράμματα του και την ποιμαντορική του δράση ως αρχιεπίσκοπος Θεσσαλονικης, όμως και η οικογένειά του δεν υστέρησε, γιατί και εκείνοι υπήρξαν μέτοχοι του τροπου ζωής του αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, μέτοχοι του τρόπου ζωής που διδάσκει η Εκκλησία μας, δηλαδή της εν Χριστώ ζωής.

Και η ζωή αυτή, αδελφοι μου, δεν σχετίζεται και δεν συναρτάται ουτε με τον τόπο ούτε με τον χρόνο στον οποίο ζει ο άνθρωπος. Είκοσι αιώνες ζωής και πορείας της Εκκλησίας μας μεσα στον κόσμο οι συνθήκες και οι καταστάσεις

έχουν αλλάξει ριζικά, όμως ο τρόπος της εν Χριστώ ζωής δεν έχει αλλάξει, όχι γιατί η Εκκλησία είναι συντηρητική, όπως ισχυρίζονται ορισμένοι, αλλά διότι η εν Χριστώ ζωή είναι υπεράνω τόπου και χρόνου, και είναι ανεπηρέαστη, κατά συνέπεια, από τις αλλαγές στον κόσμο και την κοινωνία.

Η εν Χριστώ ζωή την οποία μας καλεί ο Χριστός και η Εκκλησία να οικειωθούμε και να ζησουμε δεν εξαρτάται από τα σχήματα του κόσμου, γι' αυτό και δεν αλλάζει και δεν αλλοιώνεται μέσα στον χρόνο. Βασίζεται σε μία πολύ απλή αλλά θεμελιώδη αρχή που είναι η αγαπή στον Χριστό, αγαπή «εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της καρδιάς και εξ όλης της διανοίας και εξ όλης της ισχύος» του ανθρώπου. Αυτό ζητά ο Χριστός.

Μπορεί να μεταβάλλει κανείς κάτι στην αγάπη; η μπορεί να ισχυρισθεί κανείς ότι επηρεάζεται η αγάπη από τις συνθήκες που επικρατούν στον κόσμο; Μπορεί να ισχυρισθεί κανείς ότι η φυσική αγάπη που αισθάνεται η μητέρα η οι γονείς προς τα παιδιά τους έχει επηρεασθεί η μεταβληθεί από την αλλαγή και την εξέλιξη του κόσμου. Ασφαλώς όχι, αδελφοί μου. Το ίδιο, λοιπόν, ισχύει και για την αγάπη προς τον Χριστό, που αποτελεί τη βάση της εν Χριστώ ζωής. Διότι όταν αγαπά κανείς κάποιον, θέλει να είναι πάντοτε μαζί του, θέλει να κάνει ο,τι του αρέσει και ο,τι τον ευχαριστεί. Θέλει να ζει όπως θα ζούσε εκείνος που αγαπά και

να κάνει ο,τι θα έκανε εκείνος. Και αυτό είναι, αδελφοί μου, η εν Χριστώ ζωή. Το να ζούμε όπως θέλει και όπως θα ζούσε ο ίδιος ο Χριστός. Το να ζούμε επιθυμώντας δι-αρ-κως να βρισκόμαστε σε επα-φη και επικοι-νω-νία μα-ζι του. Να τον αι-σθα-νο-μασθε δίπλα μας και με--σα μας με κάθε τρο-πο. Με την προ-σευ-χή, με τα μυστήρια της Εκ-κλη-σί-ας μας, με τη συνεχή προσπάθεια και την ά-σκηση να καθαί-ρουμε τον εαυτό μας από την αμαρ-τία και να τον οδηγού-με στον δρό-μο των εν-τολών του Χρι-στού.

Και όλα αυτά δεν ε-ξαρτώνται ούτε από τον τόπο ούτε από τον χρόνο· αλλά μέσα στον κάθε τόπο και στον κα-θε χρόνο που ζει ο κάθε άνθρωπος πρέπει να αγω-νίζεται για να ζει αυ-τη τη ζωή που απορ-ρέει από την αγά-πη στον Χριστό. Αυτή, δη-λα-δη η αγάπη, είναι το μέτρο και ο άξονας της εν Χριστώ ζωής. Γι' αυ-το και ο Χρι-στος και η Εκκλη-σία μας δεν κα-νουν δια-κριση μεταξύ πι-στων που ζουν στον κόσμο και πιστών που ζουν στην έρημο· δεν κά-νουν διάκριση ανά-με-σα σε λαϊκούς και κλη-ρικούς, σε μονα-χους και ασκη-τες. Η εν Χριστώ ζωή ει-ναι η ίδια για όλους, είναι κοινή για όλους, και έχει τον ίδιο στόχο και το ίδιο τε-λος για όλους: τον Θεό. Ο,τι την διαφο-ρο-ποιεί είναι το μέτρο της αγάπης του καθενός μας.

Αυτό ακριβώς μας δι-δα-σκουν και μας υπεν-θυ-μίζουν και οι εορτα-ζο-μενοι σήμερα άγιοι της Εκκλησίας μας, η αγία οικογένεια του α-γίου Γρηγορίου του Πα-λαμά. Άλλοι από αυ-τους, όπως ο πα-τε-ρας του, έζησαν απο-κλει-στι-κα μέσα στον κο-σμο και τις μέριμνές του, έζησε την οικογε-νει-ακή ζωή και την απαι-τητική ζωή των ανακτόρων. Η μητέρα του έζησε και αυτή μέχρι την κοίμηση του συζύγου της μέσα στις οικογενειακές με-ρι-μνες και φροντίδες. Τα αδέλ-φια του μεγά-λω-σαν σε μια μεγα-λού-πολη που είχε όλους τους πειρασμούς που έχει και μία σύγχρονη πόλη, και στη συνέχεια επέλεξαν τη μοναχική πο-λιτεία στο Άγιο Ο-ρος και εδώ στη Βέροια. Και ο ίδιος ο άγιος Γρηγόριος έγινε πρώτα μοναχός και ύστερα η-γούμενος και στη συνέ-χεια μη-τρο--πολίτης Θεσ-σα-λονί-κης. Έζησαν, δη--λα-δη, σε συνθήκες διαφορετι-κες, έζησαν με διαφορε-τι-κο τρόπο, έζησαν ο-μως την ίδια ζωή, την εν Χριστώ ζωή, μέσα από την αγά-πη στον Χρι-στο, την αδιά-λειπτη προσευχή και την κα-θαρ-ση του νου και της ψυχής που οδηγούν τον άνθρωπο στην αγιό-τη-τα, που τον οδη-γουν στον Θεό.

Γι' αυτό και τους τι-μου-με όλους μαζί και τους προβάλλουμε ως πρότυπα και για

τη δική μας ζωή, που μπορεί και πρέπει να είναι, αδελφοί μου, η εν Χριστώ ζωή. Διότι διαφορετικά η ζωή μας είναι μία ζωή κενή και χωρίς περιεχόμενη, αλλά κυρίως είναι ζωή χωρίς προοπτική και χωρίς μέλλον.

Τιμώντας, λοιπόν, σήμερα τους νέους αγίους μας, ας αναθεωρήσου-με, αδελφοί μου, και εμείς τη ζωή μας, ας ελέγξουμε το ποιόν και το ποσόν της αγάπης μας προς τον Χριστό, και ας μεταποιήσουμε τη ζωή μας σε εν Χριστώ ζωή για να αξιω-θού-με και εμείς να προσεγγίσουμε τον Θεό και να ζήσουμε στη βασιλεία του».

Πηγή: imverias.blogspot.gr